

**Сторінка пам'яті героїв – випускники та учні
Новогуївинського ліцею імені Сергія Процика**

Омельчук Віталій Олександрович, 18.04.1977 - 31.08.2024 р.

Народився та проживав в селищі Новогуївинське Житомирського району Житомирської області. Після закінчення Новогуївинської ЗОШ, працював на Житомирській меблевій фабриці, був щирим, відвертим, завжди готовим допомогти та підтримати.

З початком повномасштабного вторгнення рф залишив роботу за кордоном та повернувся в Україну. В листопаді 2023 року він вирішив стати на захист своєї країни і пішов добровольцем до Житомирського військомату.

Загинув Герой 31 серпня 2024 року під час виконання бойового завдання у зоні безпосередніх бойових дій поблизу населеного пункту Гродівка Покровського району Донецької області. У бійця залишилися мати, брат та сестра.

Похований герой на кладовищі селища Новогуївинське 06.09.2024 року.

Голеницький Олександр Михайлович - 10.10.1979 - 23.02.2023 р.

Проживав смт Новогуївинське. У жовтні 2022 року був призваний на військову службу до лав Збройних Сил України. Був майстром взводу спеціальних робіт ремонтної роти бронетанкового озброєння і техніки ремонтно-відновлювального батальйону. Загинув боєць внаслідок захворювання пов'язаного з проходженням військової служби у м. Лозова, Лозівського району, Харківської області. Похований Олександр на кладовищі смт Новогуївинська.

Жолудь Григорій Євгенович - 23 квітня 1979 р.н. - 01.05.2022 р.

Народився 23 квітня 1979 року в селищі Новогуївинське, Житомирського району Житомирської області. З дитинства вирізнявся добротою, щирістю та відповідальністю. Закінчив місцеву школу, згодом працював у рідній громаді, користувався повагою односельців і товаришів.

З початком повномасштабного вторгнення російської федерації Григорій Євгенійович став на захист Батьківщини у лавах Збройних Сил України. Служив мужньо, сумлінно виконував бойові завдання, підтримував побратимів і ніколи не втрачав віри у Перемогу.

Жолудь Григорій Євгенович – випускник Новогуївинської гімназії 1994 року. Загинув 1 травня 2022 року під час виконання бойового завдання поблизу села Довгеньке, Ізюмського району Харківської області. Похований 8 травня 2022 року у рідному Новогуївинському. За проявлену мужність, самовідданість і вірність присязі Батьківщині посмертно нагороджений орденом «За мужність».

На честь загиблого воїна на стінах Новогуївинської гімназії розміщена меморіальна дошка.

Процик (Ткаченко) Сергій Юрійович – 28.06.1971 – 01.04.2022 р.

Процик (Ткаченко) Сергій Юрійович – головний сержант, проживав смт. Новогуївинське, працював вчителем фізкультури та викладачем предмету «Захист України» в Новогуївинській гімназії. На честь загиблого воїна рішенням 29 сесії 8 скликання від 26.07.2022 року Новогуївинську гімназію було перейменовано на Новогуївинський ліцей імені Сергія Процика.

Петров Сергій Анатолійович - 14.04.1984 — 07.06.2023р.

Народився у смт. Новоуївинське. Закінчив школу, продовжив навчання у ПТУ №6. Працював на Укрзалізниці, потім — займався бізнесом. Студент «Житомирської політехніки». Із 2016 року — на захисті держави. Героїчно загинув 07.06.2023 року. 38-річний Сергій Петров народився та виріс у селищі Новоуївинське на Житомирщині. Працював на "Укрзалізниці", після чого займався бізнесом. У 2016 році чоловік долучився до війська та воював у зоні проведення АТО. "Це була дуже добра людина, дуже життєрадісна, — каже родичка Жанна. — Він дуже любив Україну, був справжнім патріотом. Він поїхав, аби допомогти хлопцям на запорізький напрям. Це була дуже гарна людина".

Загинув Сергій Петров сьомого червня, у нього залишилися мати, дружина та двоє дітей.

ЖУРАВЕЛЬ Петро Васильович - 15.02.1975 - 30.04.2024 р.

Народився та проживав в селищі Новоуївинське Житомирського району, Житомирської області

Працював в Новоуївинському ВЖРЕКП маляром ІІІ розряду. З 15 червня 2023 року був призваний на військову службу під час загальної мобілізації до лав Збройних Сил України. Життя Героя обірвалося під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Невське, Сватівського району, Луганської області.

У бійця залишився брат. Похований герой на кладовищі селища Новоуївинське, Житомирського району, Житомирської області 09.05.2024 р.

КОМІСАРЧУК Роман Васильович - 22.07.1987 – 22.05.2024р.

Народився та проживав в селищі Новогуйвинське Житомирського району, Житомирської області. У 2009 році закінчив Житомирський медичний інститут. Працював фельдшером швидкої допомоги. З 09 березня 2024 року був призваний на військову службу під час загальної мобілізації до лав Збройних Сил України.

Життя Героя обірвалося під час виконання бойового завдання поблизу смт Рогань, Харківського району, Харківської області. У бійця залишилися батьки.

Похований герой на кладовищі села Лука, Житомирського району, Житомирської області 27.05.2024 р.

Піньковський Володимир Ігорович - 04.01.1989 – 10.03.2023р.

Народився та проживав в селищі Новогуйвинське Житомирського району, Житомирської області. 08.10.2022 року пішов добровольцем до Житомирського військомату.

Визволяючи рідну землю, при контрнаступі на селище Діброва Луганської області Северодонецького району, з побратимами вийшовши на позицію і потрапив під обстріл, після якого вважався зниклим безвісти. Лише 30.05.2024р. героя поховали на Корбутівському кладовищі в м. Житомирі. У бійця залишилися батьки та син.

Онушко Володимир Володимирович - 01.10.1995 – 25.03.2022 р.

Народився в місті Овручі згодом сім'я переїхала в селище Новогуйвинське Житомирського району, Житомирської області. Після закінчення Новогуйвинської гімназії, Володимир вступив до Львівської національної академії сухопутних військ ім. Гетьмана Сагайдачного. З 2013 року служив у ЗСУ. Був нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня, медаллю за досягнення у військовій службі II ступеня, медаллю захиснику України від московської агресії, медаллю учасника бойових дій.

Загинув Володимир поблизу с. Тихоцьке Ізюмського району Харківської області. Йому було лише 26...Лише 24.06.2024р. героя поховали на військовому кладовищі в м. Житомирі.

У Володимира залишились дружина, донька та батьки.

Солонинка Роман Васильович - 08.04.1980 – 05.05.2022 р.

Роман Васильович народився в родині військових. За період служби батька змінив шість шкіл. Закінчив навчання в Житомирській школі №12. Вищу освіту здобув у Житомирському Інституті підприємництва та сучасних технологій.

З дитинства захоплювався фотографією. Був відомим українським фотографом. Проживав і працював в місті Києві.

На другий день після початку повномасштабної агресії добровільно вступив до лав ЗСУ. Воював у складі 72-ї механізованої бригади.

Загинув 05.05.2022 р. в Харківській області. Посмертно нагороджений орденом "За мужність" III ступеня.

Поліщук Олександр Сергійович – 21.06.1978 – 21.12.2023 р.

Юність Олександра пройшла в смт Новогуївинське Житомирського району, Житомирської області. В 1994 році закінчив Новогуївинську ЗОШ, далі проходив навчання в Головенському училищі Черняхівського району де здобув професію будівельника.

З 1996 – 1997 р.р. проходив строкову службу.

Після звільнення зі строкової служби працював будівельником на різних підприємствах.

У травні 2023 року був призваний на військову службу під час загальної мобілізації до лав Збройних Сил України.

Життя героя обірвалося під час виконання бойового завдання поблизу села Новоукраїнка Волноваського району Донецької області.

У бійця залишилися батько, мати, дружина та дочка.

Похований герой на кладовищі смт Новогуївинське, Житомирського району Житомирської області 28.12.2023 року.

Воротинцев Максим Сергійович - 21.07.1996 - 14.09.2025 р.р.

Народився у селищі Новогуївинське, Житомирського району Житомирської області. Навчався у Новогуївинському ліцеї, а згодом у ПТУ № 15, де здобув професію електрика.

17 червня 2025 року Максим був призваний до лав ЗСУ. Пройшов навчання за фахом розвідник-навідник розвідувальної роти. У серпні 2025 року був відряджений у зону бойових дій, де застосовував набуті професійні здібності та виконував поставлені військовим керівництвом завдання.

14 вересня 2025 року солдат ВОРОТИНЦЕВ Максим, відданий військовій присязі на вірність українському народові, мужньо виконавши бойове завдання, загинув поблизу населеного пункту Грузьке Покровському району Донецької області, отримавши поранення не сумісне з життям.

У померлого залишилася мама.

Похований Герой на кладовищі села Глибочиця, 13.11.2025 року.